

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۱۳ می ۲۰۲۴

اخلاق امپریالیسم

نگاهی به روابط اسرائیل و امریکا و حمله هفت اکتوبر جنبش فلسطین

مقاله ای که از نظر خوانندگان گرامی گذرد در نشریه شماره ۳ پارابل، به قلم سر دبیر این نشریه سیاسی، کایسا اکیس اکمن نویسنده و خبرنگار سرشناس سویدن، در مارچ ۲۰۲۴ منتشر شده است. نویسنده در این مقاله ماهیت اخلاق دوگانه امپریالیسم در مورد حملات جنبش مقاومت فلسطین در ۷ اکتوبر سال گذشته علیه قوای اشغالگر را مورد نقد و انتقاد قرار می دهد و به افشای سیاست های امپریالیستی و استعماری غرب از جمله دولت راست افراطی سویدن می پردازد. این مقاله آموزنده در چند بخش در شماره های نشریه توفان الکترونیکی منتشر می شود، به این امید که گامی ولو کوچک در افشای امپریالیست های غرب و روشنگری در مورد نبرد جنبش مقاومت فلسطین و وضعیت اسفناک فلسطین برداشته باشیم. هیأت تحریریه

بخش یکم: رهبران غرب با صحبت از ۷ اکتوبر تلاش می کنند نسل کشی در غزه را توجیه کنند. اما وقتی امپریالیست ها می گویند که به مردم اهمیت می دهند - این فقط یک چیز را نشان می دهد. آنها در شرف جنگ هستند! یک چیز واضح است. آنچه در جریان است جنگ بین اسرائیل و حماس نیست. حتی جنگ اسرائیل با غزه هم نیست. اما این جنگ، نسل کشی کل جهان غرب در فلسطین است. غرب در حال تسلیح اسرائیل، حمله به یمن و کشتن فلسطینیان با توسل به گرسنگی دادن مردم غزه و باز پس گرفتن کمک های خیریه از سازمان کمک و امداد رسانی برای پناهندگان در سازمان ملل متحد است. علی رغم این که سازمان ملل، عفو بین الملل و شخص پاپ از جهان خارج می خواهند که جنایات جنگی را متوقف کنند، علی رغم این که یونیسف، سازمان حمایت جهانی کودک زنگ خطر را به صدا درآورده است که کودکان در حال مرگ هستند، زیرا آنها چیزی جز علف برای خوردن ندارند و چیزی برای نوشیدن جز آب باران کثیف ندارند. اما با این وجود غرب به سیاست های نامتعارف و غیرانسانی اش ادامه می دهد.

چرا چنین است؟

در خلال پنج ماه اخیر حاکمان کشور ما، دولت دست راستی سویدن برای ما داستان سرائی کرده اند. در بیانیه ای که دولت صادر کرده است چنین آمد که آنها عمیقاً از حملات ۷ اکتوبر که منجر به کشته شدن حدود ۷۰۰ غیرنظامی

و ۳۷۰ سرباز اسرائیلی شده، نگران هستند و به همین دلیل است که اسرائیل حق "دفاع از خود" را دارد. همه رهبران سیاسی غرب از ماجرای ۷ اکتوبر بسیار متأثر و به شوک فرورفته اند. رسانه‌ها و نظریه پردازان ما چه در قالب چپ و راست و منهای برخی استثنائات اندک همه از همین روش پیروی کرده‌اند.

همه آنها دقیقاً از لغت مشترکی استفاده می‌کنند. لغت حیوانی. دقیقاً همان عبارت "حمله تروریستی حیوانی" در مهمترین روزنامه های سویدن، نظیر افتون بلادت، اکسپرسن، داگنزنیهرتر، اسونسکا داگبلادت و ات سی... منتشر شده است. سیاستمداران و دولتمردان سویدن نیز نظیر نخست وزیر سویدن اولف کریسترشون، افرادی نظیر اولف یانسون، اولف لئندسون، ورگان یوهانسون، مرنا استنیوی، کاشف ویرک، ایوار آرپی، گونار هوکمارک، مگنوس و شمار زیادی از سیاستمداران و مفسران دیگر هیچ یک در بحثی که در سویدن در گرفته است از کلمه "حیوانی" در مورد بمباران غزه توسط اسرائیل استفاده نکرده است. این در حالی است که در حال حاضر بیش از ۳۰۰۰۰ غیرنظامی، عمدتاً کودک، جانبخته و ۷۰۰۰۰ زخمی شده اند.

"وحشی"، طبق فرهنگ لغت آکادمی سویدن، به معنای: ویژگی حیوان، حیوانی... غیرارزش های انسانی، فاقد ارزش اخلاقی و فکری، حیوانیت محض، وحشی، افسار گسیخته... تعریف می‌شود. اما این رسانه ها قهر ستم‌دیدگان را غیر انسانی می‌گویند. به قهر ظالم می‌گویند گسترده. به عبارت دیگر صنعتی شده و در نتیجه مدرن.

به همین ترتیب، اسرائیلی‌ها در متون خبری به عنوان قربانیان بی‌گناه و قتل‌عام شده توصیف می‌شوند، در حالی که فلسطینی‌ها بدون دریافت لقب بی‌گناه - حتی اگر ۶ ساله باشند - مردن تعریف می‌شوند. اما از سوی دیگر صدها اسرائیلی بیگناه توسط حماس قتل عام می‌شوند! ملاحظه می‌کنید که با چه ترفندی به مسائل برخورد می‌شود.

قهر جنبش مقاومت فلسطین را ترور، پست بنیادگرا، وحشیانه، وحشتناک می‌نامند - لیکن خشونت اسرائیل را در قالب گزارشی به شکل به ضرر، منفعل، بدون صفت یا در داخل نقل قول توصیف شده است، همانطور که در این جمله از خبرگزاری "آومانی" پس از کشتار صدها فلسطینی در یک صف غذا در ۲۹ فیرووری چنین بیان شده است: "طبق گروه تروریستی حماس که بر غزه حکومت می‌کند، تیر اندازی به صف غذا آن را به عنوان "قتل عام" توسط اسرائیل توصیف می‌کند". تقریباً همه جامعه از این زبان استفاده می‌کنند، از جمله سیاستمداران چپ و روزنامه های جایگزین مانند، که مدیر عامل آن بریت استاکستون از همه می‌خواهد که از اشتراک گذاری تصاویر قربانیان در غزه خودداری کنند: "توصیه من این است که از سیستم خارج شویم و چشمانمان را بیشتر به سمت هر یک معطوف کنیم. دیگر "سپس «اسلام‌گرایان بنیادگرا» می‌توانند از مستندسازی جنایات جنگی بهره ببرند. استاکستون در میدان مین دیجیتال: «به اشتراک‌گذاری را متوقف کنید، اما از واکنش دست نکشید» سیاستمدارانی که اسرائیل را محکوم می‌کنند، اغلب این کار را محدود و قانونی انجام می‌دهند. عباراتی مانند "غیرقانونی" و همزمان با استفاده از احساسات برای توصیف دیدگاه خود نسبت به گروه های فلسطینی، که می‌توانند به صراحت بگویند "از آن متنفرند". فلسطینی ها به دلیل اشغال غیرقانونی اسرائیل آواره می‌شوند. پایان اشغال برای صلح و راه حل دو کشوری لازم است (و نه، من از حماس متنفرم، پس آن را امتحان نکنید)

می‌توان پرسید چه چیزی باعث این ستندرد دوگانه می‌شود. چگونه است که همان رهبرانی که نه تنها در سکوت خود نظاره گر بودند، بلکه در کشتار بیش از ۴۰۰۰۰۰ غیرنظامی در یمن و ۳۰۰۰۰۰ غیرنظامی در غزه نقش داشتند - ناگهان خود را عمیقاً نگران و متأثر از کشته شدن ۷۰۰ نفر اعلام کردند؟ چگونه می‌توانند به برخی اهمیت دهند، در حالی که به بسیاری اهمیت ندهند؟

آیا این اخلاق دوگانه نژادپرستی است؟ آیا همانطور که تئوری غالباً مورد استناد جودیت باتلر در مورد زندگی های سوگوار نشان می دهد، این است که برخی از آنها بیشتر از دیگران هستند؟ بنابراین، طبق این توضیح، رهبران غرب صدها میلیارد دالر صرفاً به دلیل احساسات خرج می کنند - زیرا آنها به افراد خاصی " اهمیت می دهند" ..

وقتی امپریالیست ها می گویند که به مردم اهمیت می دهند - پس این فقط یک چیز را نشان می دهد . آنها در آستانه به پا کردن آتش یک جنگ هستند. ادامه در شماره آینده